

בְּצֵלָם אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ. (דף ט"ו ע"א) בְּצֵלָמוֹ
 בְּתַפְלִין דְּרִישָׁא, פְּגוּוֹנָא דְתַפְלִין דְמֵאֲרִי
 עֲלָמָא, דְאִינוּן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה תַפְלִין עַל רִישָׁא
 (דְאִיהוּ) דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְאִיהִי כְּלָלָא
 דְתַלְתַּת סְפִירֵין קְדָמָאִין, וְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא
 כְּלִיל שֵׁית סְפִירֵין, וְאִמָּא עֲלָאָה תַפְלִין עַל
 רִישֵׁיהּ, אִיהוּ תַפְלִין דְאַנְחָא קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא
 בְּכָל יוֹמָא, בְּצֵלָם אֱלֹהִים תַפְלִין דִּיד, דָּא
 שְׂכִינְתָא תַתָּאָה דְאִיהִי קְשִׁירָא לִיהּ, וְעֲלָהּ
 אֲתָמַר (בראשית מד ל) וַנִּפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ,
 תְרוּיְהוּ בִּיחּוּדָא חֲדָא בְּקְשׁוּרָא חֲדָא, רְצוּעָה
 פְּרִיכָא בְּאֲצַבְעָא שְׂמַאלָא דָּא קְדוּשִׁין דִּילָהּ,
 דְאִיהִי טַבְעַת פְּרִיכָא בְּאֲצַבְעָא דִּילָהּ, וּבָהּ אִיהִי
 קְשִׁירָא עֲמִיהּ וְאִיהוּ עֲמָהּ, הָא קְדוּשָׁה.

בְּרַכָּה כְּלָלָא דְשִׁבְעַת סְפִירֵין, וְאִינוּן שִׁבְעַת
 בְּרַכָּאן דְחֲתָן, דְאִינוּן ז' יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 צְדִיק, עֲלִיהּ אֲתָמַר (משלי י ו) וּבְרַכּוֹת לְרֹאשׁ
 צְדִיק, דִּירִית מְאִימָא עֲלָאָה, וְאֵת י' עַל רִישֵׁיהּ
 אִיהוּ חֲכָמָה י', בָּהּ אֲתַעְבִּיד ז', שִׁבְעַת בְּרַכָּאן
 דִּירִית חֲתָן וְכֹלָהּ, וְכִלְיָן בְּצְדִיק יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
 דְבִיָּה מְתִיחְדִין חֲתָן וְכֹלָהּ, דְאִיהוּ יֵאֵהוּדוּנָה י',
 וְהָא אוּקְמוּהוּ פִי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצָן (ד"ה א כט
 יא) וְתַרְגוּם דְאֲחִיד בְּשָׁמַיָא וּבְאָרְעָא, וְאִיהוּ
 אוֹת בְּרִית, דְלִית יחּוּדָא לְחֲתָן וְכֹלָהּ פִּר מְגִיָּה.
 וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם (בראשית ב
 8). וַיְכַלּוּ בְּצְדִיק אֲתַפְלִילָן כָּל אַבְרִין
 וְכָל סְפִירֵין, כָּל אַבְרִין דְאִינוּן פְּקוּדִין דְעֵשָׂה,
 דְבִיָּה אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְמַעַבְדַּת כָּל
 פְּקוּדֵינָן, דְאִיהוּ כְּ"ל כְּלִיל כְּלָלָא וְאִיהוּ כְּלָלָא
 וּמְגִיָּה תְלוּי כְּלָלָא, עַמּוּדָא דְאִיהוּ סְבִיל שְׂמַיָּא
 וְאָרְעָא עֲלִיהּ, וּבִיָּה אֲתַעְבִּידוּ כְּלָל וּפְרֵט וְכִלְלָא,
 וּבְגִין דָּא וַיְכַלּוּ כְּלִיל שְׂמַיָּא וְאָרְעָא, שְׁמַיִם
 וְאָרְצָן עֲלָיו, וְכוּ נַעֲשׂוּ כְלָל וּפְרֵט וְכִלְלָא, וּמִשּׁוּם זֶה וַיְכַלּוּ, כּוֹלֵל שְׁמַיִם וְאָרְצָן, שְׁמַיִם אֵשׁ וּמַיִם,

הָאֲדָם בְּצֵלָמוֹ בְּצֵלָם אֱלֹהִים
 בְּרָא אוֹתוֹ. בְּצֵלָמוֹ - בְּתַפְלִין שֶׁל
 רֹאשׁ, כְּמוֹ הַתַּפְלִין שֶׁל רְבוּן
 הָעוֹלָם, שֶׁהֵן הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה,
 תַּפְלִין עַל הָרֹאשׁ (שְׁוֹא) הָעַמּוּד
 הָאֲמַצְעִי, שֶׁהִיא הַכְּלָל שֶׁל שְׁלֹשׁ
 הַסְּפִירוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת, וְהָעַמּוּד
 הָאֲמַצְעִי כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת,
 וְהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה תַפְלִין עַל רֹאשׁוֹ,
 הוּא הַתַּפְלִין שְׁמֵנִיחַ הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּף הוּא כְּכֹל יוֹם. בְּצֵלָם
 אֱלֹהִים - תַּפְלִין שֶׁל יָד, זֶה
 הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא
 קְשׁוּרָה לוֹ, וְעֲלֶיהָ נֹאמַר וַנִּפְשׁוּ
 קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, שְׁנֵיהֶם בִּיחּוּד
 אֶחָד, בְּקֶשֶׁר אֶחָד, הַרְצוּעָה
 פְּרוּכָה בְּאֲצַבְעַ שְׂמַאל, זֶה
 הַקְּדוּשִׁין שֶׁלָּהּ, שֶׁהִיא הַטַּבְעַת
 פְּרוּכָה בְּאֲצַבְעַ שְׁלָהּ, וּבָהּ הִיא
 קְשׁוּרָה עִמּוֹ וְהוּא עֲמָהּ, הָרִי
 קְדוּשָׁה.

בְּרַכָּה, הַכְּלָל שֶׁל שִׁבְעַת סְפִירוֹת,
 וְהֵן שִׁבְעַת הַבְּרַכּוֹת שֶׁל חֲתָן, שֶׁהֵן
 ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי צְדִיק, עֲלָיו נֹאמַר
 וּבְרַכּוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק, שִׁירֵשׁ
 מֵהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, וְהָאוֹת י' עַל
 רֹאשׁוֹ הִיא חֲכָמָה י', בָּהּ נַעֲשֶׂה
 ז', שִׁבְעַת בְּרַכּוֹת שִׁירֵשׁ חֲתָן
 וְכֹלָהּ, וְכִלְיָיִם בְּצְדִיק יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי, שְׁבוּ מְתִיחְדִים חֲתָן
 וְכֹלָהּ, שֶׁהוּא יֵאֵהוּדוּנָה י', וְהָרִי
 פְּרִשׁוּהוּ פִי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצָן,
 וְתַרְגוּם - שְׂאֲחוֹז בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצָן,
 וְהוּא אוֹת הַבְּרִית, שְׂאִין יחּוּד
 לְחֲתָן וְכֹלָהּ חוּץ מִמֶּנּוּ.
 וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם.
 וַיְכַלּוּ, בְּצְדִיק נְכַלְלִים כָּל
 הָאֵיבָרִים וְכָל הַסְּפִירוֹת, כָּל
 הָאֵיבָרִים שֶׁהֵם מִצּוֹת עֵשָׂה, שְׁבוּ
 אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ
 לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל הַמִּצְוֹת, שְׁכ"ל
 כּוֹלֵל הַכָּל, וְהוּא הַכָּל, וּמִמֶּנּוּ
 תְלוּי הַכָּל, הָעַמּוּד שְׁנוּשָׁא שְׁמַיִם
 וְאָרְצָן עֲלָיו, וְכוּ נַעֲשׂוּ כְלָל וּפְרֵט וְכִלְלָא, וּמִשּׁוּם זֶה וַיְכַלּוּ, כּוֹלֵל שְׁמַיִם וְאָרְצָן, שְׁמַיִם אֵשׁ וּמַיִם,

אש ומים ודא שמאלא וימינא, שמים עמודא
דאמצעיתא כליל תרוייהו, הארץ שכינתא
תתאה, וכל צבאם נצח והוד דאינון צבא
השמים, בגין דאיהו כליל שבע ספירן דשפח
דוד בהון לקודשא בריה הוא הדא הוא, דכתיב
(ד"ה א כפ"א) לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר,
בגין דא אתקרי יום השביעי כלל שבע, וסלקין
לשבעין דחשבון תיבין דקדוש ויכלו.

ויברך אלהי"ם ביום השביעי (בראשית ב ב), דא
אימא עלאה דאיהי אלהי"ם בתר דכליל
ביה שבע ספירן, אתקריאו על שמיה כלהו
שבתות שבע שבתות, לבתר כליל ביה תלת
ספירן עלאין דכליל באימא עלאה, וקרא לון
שביעי שביעי שביעי על שמיה, הדא הוא
דכתיב (שם) ויכל אלהי"ם ביום השביעי הא
חד דכליל ביה, וישבות ביום השביעי דא
תניינא, ויברך אלהי"ם את יום השביעי הא
תלת לאתפללא בעשר ספירן, דלית ספירה
דלא אתפלילת בעשר, כל חדא בממשלה
דילה, אבל ממשלה דצדיק יום השביעי ביה
אתקריאו כל ספירן שביעיות, שבעין תיבין
אינון בקדוש ויכלו, וזכור ושמור הא שבעין
ותרין פחשבון ויכלו.

ושבת צריך לתקנא ביה פתורא בארבע
רגלין, פגוונא דפתורא דלעילא
דאתמר ביה (יחזקאל מא כב) זה השלחן אשר לפני
יהו"ה, ועלה אתמר (תהלים כג ה) תערוך לפני
שלחן, פתורא דקודשא בריה הוא דא
שכינתא, איהי מסטרא דצפון דאיהו גבורה,
ובגין דא תקינו מארי מתניתין שלחן בצפון,
ונר דליק לימינא פגוונא דלעילא, דאתמר
ביה מנורה בדרום, מטה באמצעיתא מסטרא
דעמודא דאמצעיתא.

ונה שמאל וימין, שמים - העמוד
האמצעי, כולל את שניהם, הארץ
- השכינה התחתונה, וכל צבאם
- נצח והוד, שהם צבא השמים,
משום שהוא כולל שבע ספירות
שדוד שבה בהם את הקדוש
ברוך הוא. זהו שכתוב לך יהו"ה
הגדולה והגבורה וגומר. בגלל זה
נקרא יום השביעי כלל שבע,
ועולים לשבעים של חשבון
התבות של קדוש ויכלו.

ויברך אלהי"ם ביום השביעי, זו
האם העליונה שהיא אלהי"ם.
אחר שכלל בו שבע ספירות,
נקראו על שמו כל השבתות שבע
שבתות, אחר כך כולל בו שלש
ספירות עליונות שכוללות באם
העליונה, וקורא להם שביעי
שביעי שביעי על שמו. זהו
שכתוב ויכל אלהי"ם ביום
השביעי, הנה אחד שכלול בו,
וישבות ביום השביעי - זה השני,
ויברך אלהי"ם את יום השביעי
- הרי שלש, להכליל בעשר
ספירות, שאין ספירה שלא
נכללת בעשר, כל אחת
בממשלה, אבל ממשלת הצדיק
היום השביעי, בו נקראו כל
הספירות השביעיות, שבעים
תבות הן בקדוש ויכלו, וזכור
ושמור הרי שבעים ושתים
פחשבון ויכלו.

ובשבת צריך לתקן שלחן עם
ארבע רגלים, כמו השלחן
שלמעלה, שנאמר בו זה השלחן
אשר לפני יהו"ה, ועליה נאמר
תערוך לפני שלחן, שלחנו של
הקדוש ברוך הוא זו השכינה,
היא מצד הצפון שהוא גבורה,
ומשום זה תקנו בעלי המשנה
שלחן בצפון, ונר דולק לימין
כמו שלמעלה, שנאמר בו מנורה
בדרום, מטה באמצע מצד
העמוד האמצעי.

תא חזי שכינתא אתקריאת פתורא מסטרא
 דשמאלא, ומנרתא מסטרא דימינא,
 ומטה ממוצעת מסטרא דעמודא דאמצעיתא,
 ובגין דא זווגא דיליה באמצעיתא בין צפון
 לדרום, והא אוקמוה רבנן כל הנותן מטתו
 בין צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים וכו',
 פתורא איהי סמיכא על ארבעה סמכין, דאיהי
 בגוונא דגופא דסמכין ליה דרועין ושוקין
 דאינון ארבע, וצריף שית נהמין מהאי סטרא
 ושית נהמין מהאי סטרא. (דף טו ע"ב).

ורוא דמלה זה השלחן אשר לפני
 יהו"ה (יחזקאל מא כב), ז"ה בחשבון ו' ו',
 דאינון שית פרקין דתריין דרועין ושית פרקין
 דתריין שוקין, דהא שכינתא אתעבידת גופא
 למלפא בכל תקוונא דילה, ובאלין תריין עשר
 פרקין דנוקבא, ותריין עשר פרקין דדכורא,
 מלאכיא אמרי וקרא זה אל זה ואמר קדוש
 קדוש קדוש וגומר, ז"ה עם קודשא בריף
 הוא אה"ד, ז"ה עם שכינתא אה"ד, וכלא
 יהו"ה אה"ד, מיחד תרוייהו, ולקבל זה אל זה
 אמר דוד עשרים וארבע רננות, ואינון לקבל
 עשרין וארבע ספרי אורייתא.

זה איהו לקבל ארבע אנפין לכל חיה לתלת
 חיוון, זה תניינא לקבל ארבע גדפין לכל
 חינא לתלת חיוון, ודא איהו רזא דמלה
 וארבעה פנים לאחת וארבעה פנפים לאחת
 להם (יחזקאל א ו'), דכלהו פרחין בפתורא קדם
 יהו"ה בכמה רננות, וצריף לחברא להאי
 פתורא אורייתא דאיהו קודשא בריף הוא,
 ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, שנים
 שאוכלין על שלחן אחד וכו', ואם הוא חד
 אורח וחד בעל הבית, בעל הבית בוצע ואורח
 מברך, בעל הבית בוצע דא עמודא

בא וראה, שכינה נקראת שלחן
 מצד השמאל, והמנורה מצד
 הימין, ומטה ממוצעת מצדו של
 העמוד האמצעי, ומשום זה זווגו
 באמצע בין צפון לדרום, והרי
 פרשוה חכמים, כל הנותן מטתו
 בין צפון לדרום יהיו לו בנים
 זכרים וכו'. השלחן סמוף על
 ארבעה עמודים, שהוא כמו
 שהגוף שתומכים בו הזרועות
 והשוקים שהם ארבע, וצריף
 ששה לחמים מצד זה, וששה
 לחמים מצד זה.

וסוד הדבר - זה השלחן אשר
 לפני יהו"ה, ז"ה בחשבון ו' ו',
 שהם ששה פרקים של שתי
 הזרועות וששה הפרקים של שתי
 השוקים, שהרי השכינה נעשית
 גוף למלך בכל תקוניה, ובאלו
 שנים עשר הפרקים של הנקבה
 ושנים עשר הפרקים של הזכר,
 המלאכים אמרים וקרא זה אל
 זה ואמר קדוש קדוש קדוש
 וגומר. ז"ה עם הקדוש ברוך הוא
 הוא אה"ד, ז"ה עם השכינה
 אה"ד, והכל יהו"ה אה"ד, מיחד
 את שניהם, וכנגד זה אל זה אמר
 דוד עשרים וארבע רננות, והם
 כנגד עשרים וארבעה ספרי

התורה.
 זה הוא כנגד ארבעה פנים לכל
 חיה לשלש חיות, זה השני כנגד
 ארבע פנפים לכל חיה לשלש
 חיות, וזהו סוד הדבר - וארבעה
 פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
 להם, שכלם פורחים בשלחן
 לפני יהו"ה בכמה רננות, וצריף
 לחבר לשלחן הזה תורה, שהיא
 הקדוש ברוך הוא, ומשום זה
 פרשוהו בעלי המשנה, שנים
 שאוכלים על שלחן אחד וכו',
 ואם הוא אחד אורח ואחד בעל
 הבית, בעל הבית בוצע ואורח
 מברך. בעל הבית בוצע זה

העמוד האמצעי למעלה, ואורח
מברך זה הצדיק, שנאמר בו
וארח צדיקים כאור נגה וגומר,
והצדיק הוא בשבת כאורח שבא
והולך בכל שבת ושבת.

השבת שכינה, בעל הבית שלה
- העמוד האמצעי, והוא בוצע
ופורס פרוסת לחם שהיא טפה,
ונותן לאורח שהוא צדיק ועני,
ואורח מברך לבעל הבית בכל
מפל כל, שהם שלשת האבות,
בברכות שהם התברכו,
שהברכות על ידי הצדיק יורדות
לעמוד האמצעי. זהו שכתוב
וברכות לראש צדיק. מי זה ראש
הצדיק? זה העמוד האמצעי.
תשע ברכות הן ממעלה למטה,
מכתר עד צדיק, ותשע הן ממטה
למעלה, מצדיק עד פתח עליון,
וכלן עולות לשמונה עשרה,
והפלה כלולה מהם.

הפלה למשה, תפלה לדוד, בית
הכנסת הוא כנוס של כל
הברכות, התפלה היא משום
שהוא סוס לקדוש ברוך הוא,
והיא נעשית טפלה לרוכב, כף
פרשוהו בעלי המשנה, אין
הרוכב טפל לסוס אלא הסוס
טפלה לרוכב. יש טפל בט' ויש
תפל בת', כמו היאכל תפל מבלי
מלח?! והתפלה הזו כף היא
בת'.

והיא כוס של יין, שהוא יין
חשובון סו"ד מן סוד, וצריך בו
עשרה דברים, כמו שבארנו
בעלי המשנה, והן כחשובון י' מן
סוד, והם עטור ועטוף, הדחה
ושטיפה, ח"י ומלא, מקבלו
בשתי ידיו ונותנו בימין, ונותן
עיניו בו, ומסלקו מן הקרקע
טפח, ומשגרו במתנה לאנשי
ביתו, עטור מצד של עטרה של
ברית מילה, עטוף, עטה אור
כשלקמה, ואם הוא עני שאין לו

דאמצעייתא לעילא, ואורח מברך דא צדיק
דאתמר ביה (משלי ד יח) וארח צדיקים כאור נגה
וגומר, וצדיק איהו בשבת כאורח דאתי ואזיל
בכל שבת ושבת.

שבת שכינתא, בעל הבית דילה עמודא
דאמצעייתא, ואיהו בוצע ופריס פרוסא
דנהמא דאיהי טפה, ויהיב לאורח דאיהו צדיק
ועני, ואורח מברך לבעל הבית בפל מפל כל
דאינון תלת אבהו, בברכן דאתברכו אינון,
דברכאן על ידי דצדיק נחתין לעמודא
דאמצעייתא, הדא הוא דכתיב (משלי יו) וברכות
לראש צדיק, מאן ראש צדיק דא עמודא
דאמצעייתא, תשע ברכאן אינון מעילא לתתא
מכתר עד צדיק, ותשע אינון מתתא לעילא
מצדיק עד פתח עלאה, וכלהו סלקין ח"י,
וכלה כלילא מנייהו.

תפלה למשה תפלה לדוד, בית הכנסת איהו
כנוסא דכלהו ברכאן, תפלה איהי
בגין דאיהו סוס לקודשא ברוך הוא, ואיהי
אתעבידת טפלה לרוכב, הכי אוקמוהו מארי
מתניתין אין הרוכב טפל לסוס אלא הסוס
טפלה לרוכב, אית טפל בט' ואית תפל בת',
כגון היאכל תפל מבלי מלח (איוב ו ט), והאי
תפלה הכי איהי בת'.

ואיהו כוס דיינן, דאיהו יין חושבון סו"ד מן
סוד, וצריך ביה עשרה דברים כמה
דאוקמוהו מארי מתניתין, ואינון כחשובון י'
מן סוד, ואינון עטור ועטוף הדחה ושטיפה
ח"י ומלא, מקבלו בתרי ידוי ונותנו בימין,
ויהיב עינוי ביה, ומסלקו מן הקרקע טפח,
ומשגריה במתנה לאנשי ביתיה, עטור מסטרא
דעטרה דברית מילה, עטוף עוטה אור
כשלקמה (תהלים קד ב), ואם הוא עני דלית ביה